

A Marxizmus-Leninizmus Tanszék néhány legfontosabb feladatáról

A Marxizmus-Leninizmus Tanszék multévi eredményes munkája következtében az egyetemünk és főiskolánk minden területén egyre nagyobb tért hódított hallgatóinknál a marxizmus-leninizmus elsajátítása, szűkségességének tudata. Ez eredmény elérésében a tanszéki munkatársak egyre jobb munkája az elsődleges. Döntő része van az eredmények elérésében az Egyetemi Pártbizottságnak és a kari alapszervezetnek. Az eredményeink dicsérik az egyetem és karok vezetőinek — különösen a Rektor elvtársnak — lelkes odaadását és törődését a marxizmus-leninizmus oktatásával. Nem kevésbé jelentős szerepük van az egyes tanszék munkatársainak.

A multévi eredmény: a politikai érdeklődés fokozódása hallgatóinknál általában.

Ez eredmény azonban korántsem elégséges. A mult év nemcsak pozitív tapasztalatokat nyújtott számunkra. Megmutatta hibáinkat is. Hiányosságaink pedig jelzik a legdöntőbb feladatainkat. Melyek ezek?

1. A politikai oktató-nevelő munka minőségi színvonalának további emelése.
2. Politikai oktató-nevelő munkák módszerének gyökeres megújítása.
3. A szaktanszék felé irányuló kapcsolataink további fejlesztése.

Az oktató-nevelő munka minőségének emelése mindenekelőtt saját képzésünk terén kíván előrehaladást. Mindannyiunk számára világos, hogy ahhoz, hogy jobbak legyenek előadásaink, szemináriumaink, az eddiginél többet kell törődnünk saját képzésünkkel. Különösen a marxizmus klasszikusainak alaposabb, elmélyült elsajátítása szükséges. Ez elsődleges feladat minden munkatársunk számára. Ez azonban csak a kezdet. A több tapasztalattal rendelkező munkatársainknak meg kell kezdeni a tudományos jellegű munkát. Legalapvetőbb feladatunknak tekintjük

a tudományos érdeklődés felkeltését nemcsak a fiatal munkatársainkban, de a hallgatóinknál is.

Meg kell értenünk, hogy tudományos munkát nemcsak az úgynevezett »szakanyagok«, hanem a marxizmus-leninizmus terén is lehet végezni.

Tudatában vagyunk, hogy az ilyen irányú érdeklődés felkeltéséhez

mindenekelőtt magasan kvalifikált előadások, szemináriumok kellenek.

Diákokthozainkról

Két új egyetemi diákokthoz létesült a nyár folyamán. Az egyik a Tolbuczin-sugárút 43. sz. alatt, a volt MTH iparostanuló iskola otthonában. A másik a Bolyai-épület Sztálin-körúti részében az Építőipari Technikum diákokthozának helyén.

A Tolbuczin-sugárúti diákokthozban a Tudományegyetem és Orvosegyetem fiú hallgatói, a Bolyai diákokthozban a TTK férfi hallgatói nyertek elhelyezést.

Két új diákokthoz berendezése és elkészítése a hallgatók befogadására nem volt könnyű feladat. Különösen nem volt alig 2 hét leforgása alatt. Az Építőipari Technikum kollégiumát is az egyetem költöztette el, ez be sem fejeződött, már ott voltak a festők és az igen elhanyagolt állapotban lévő épület rendbehozását megkezdték. Az MTH épület berendezését és átalakítását hátráltatta, hogy az iparostanuló otthon berendezését az MTH még augusztus 25-én sem szállította el. Sok helyiség le volt zárva, ami a szobák festését és javítását akadályozta.

A 600 személyre való berendezési tárgyak mozgatását és szállítását minden külső segítség nélkül oldotta meg a diákokthoz. A portások és takarítók 3 hétig szállító-munkások voltak, akik lelkes munkával járultak hozzá, hogy szeptember 1-vel készen várja a diákokthozban a hallgatókat. Közben a régi diákokthozok nyári nagytakarítását is el kellett végezni. A József Attila diákokthozon parkettáinak felszólása és friss beerezése már nagyon szükségessé vált.

A diákokthoz dolgozói augusztus 20-ai felajánlásban vállalták a régi diákokthozok kitarítását, melyet kisebb hiányosságoktól eltekintve, el is végeztek.

Másrészt magasszínvonalú előadások és szemináriumokhoz megfelelő mennyiségű idő, amelynek biztosításában nagy segítséget várunk az Egyetemi Pártbizottságtól, különösen a tanszéken lévő politikai munka decentralizálásával.

Nem kisebb jelentőségű feladat az oktató-nevelő munka helyes módszerének továbbfejlesztése. E feladat megoldásának elvi alapja pártunk legújabb határozata, kormányunk programja. Véget kell vetnünk a türelmetlenségnek, az adminisztratív »nevelő munkának«.

Előterbe kerül a meggyőzés, a türelmes felvilágosítás.

Nemcsak az előadásaink alkalmával, hanem különösen szemináriumaink és egyéni érintkezéseink során. Olyan légkört fogunk teremteni, ahol bátran felvethetik jólismert hallgatóink véleményüket »reakciók«, vagy »jobboldali szociáldemokrata« megjelölés nélkül. De ugyanakkor legelszántabb harcot üzenünk az oktatásunk és nevelésünk minden területén az ellenségnek.

E két feladat bármelyikének megoldása szinte lehetetlen lenne az egyes tanszék segítségére nélkül. Ezért tekintjük

legfontosabb feladatunk egyikének a mult évben kialakult tanszéki kapcsolatok továbbfejlesztését.

Kérni fogjuk a szaktanszék vezető elvtársak és munkatársak, párttagok és pártönkívültek segítségét. Hallgassák meg előadásainkat, szemináriumainkat. Bírálják, segítsék munkánkat, hogy fiatal tanszékünk a szaktanszék tapasztalatain és eredményein is gyorsan növekedjék.

A karokkal és szaktanszékkel való szorosabb kapcsolatunkat elősegíti az is, hogy

tanszéki csoportokat hoztunk létre az egyes karokon,

hogy méginkább megismerjük a karok speciális arculatát és szaktanszékeiket.

Új év nehéz munkája előtt állunk. Tisztában vagyunk ezzel. De tisztában vagyunk azzal is, hogy e nehéz munkában segít bennünk a párt, segítenek az állami szervek. Munkánk nehéz, de szép is. Nem tudunk lelkesítőbb feladatot, mint oktatni azt az elméletet, mely egy egész világot alakít át. Nem tudunk szebb feladatot, mint annak az elméletnek alapján nevelni, amely új embert formál, boldogabbat, és jobbat, mint a történelemben bármikor. Ebből a tudatból merítjük mi az erőt.

Kalocsai Dezső
tanszékvezető

Büszkén, boldogan írhatom

Egy év, hogy a szegedi Bölcsészettudományi Kar hallgatója vagyok. Családos emberként, a dolgozó gimnáziumában nyert érdekségi bizonyítvánnyal jöttem az egyetemre. Voltak, akik annak idején vissza akarták tartani ettől a lépéstől azzal, hogy anyagi nehézségekre hivatkoztak, melyek tanulmányaim alatt lépnének majd fel, s e miatt idő előtti abba kellene hagynom tanulmányaimat.

Nem fogadtam meg e tanácsokat. Rendületlenül bíztam pártunkban s népünkben. Tudtam, hogy szerető gondoskodásukat egy pillanatra se fogom nélkülözni, hozzá segítenek engem a jó munkához azzal, hogy a legmesszebbmenőkig figyelemmel kísérik minden nehézségemet és segítő kézzel, munkámat elismerő megbecsüléssel fordulnak felém.

Büszkén, boldogan írhatom, nem csalódtam, hanem várakozáson felüli támogatást kaptam, minden egyes megoldásra váró problémánál. Oldalakat tudnék erről teli írni, de csak egy párat hagy említsek. 420 forint ösztöndíjat kaptam, többször kaptam komoly összegű lanszsersegélyt. A kátszám bőséged eldátást kap. Nagy segítséget nyújtott az Egyetemi Pártbizottság abban, hogy egészséges, szép lakást kapjak. Belegységemre való tekintettel, hogy a nyáron kipihenjem magam 886 forint nyári ösztöndíjat kaptam, s nem utolsó sorban 10 napos beutalást Balatonfonyódra, teljesen ingyenesen.

Sohasem voltam azelőtt a Balaton partján. Első alkalommal, mint ösztöndíjas egyetemi hallgató, mint nyaraló élveztem 120 társammal együtt az üdülés örömeit. A kedvezmények egész sora biztosította; egész napos strandbeleépítést. Hárjókirándulásunkat a Badacsonyba, esti szórakozásunkat, sport- és kultúrálmenyünk. Bőséges napi négyeszi étkezés, elegendő személynél, könyvtárháznál, sportjátékoszerek telték kezemessé, otthonossá életünket. Egyszóval nagyon kellemes volt, soha el nem múló emléket hagyott bennem ez a 10 nap.

Valamennyien, akik ott voltunk — biztosra veszem — nem felejtjük szem előtt, hogy nekünk mind-ehébezt tanulni, — a lehető legnagyobb ambícióval — tanulni kell. Rajta tehát mindannyian. Bizonyítsuk be, hogy népiünk hozzánk fűzött reménye megvalósul. Tanuljunk megfeszített erővel s jó munkánkért az elismerés soha nem marad el, mert életünket, minden lépésünket a mi rajongásig szeretett pártunk kíséri figyelemmel.

Kerényi György

ALKOTMÁNYUNK BIZTOSÍTJA A DOLGOZÓKNAK A PIHÉNÉSHEZ VALÓ JOGÁT!

Nekem is ezen a nyáron fejlődésem elmenyben volt részem. Balatonföldváron voltam két hétre beutalva, életemben először voltam nyaralni, először láttam a magyar tengert, a gyönyörű Balatont.

Balaton Aligánál pillantottam meg először a Balatont. A lenyűgöző nap bearayozta a Magyar Tenger ezüstösen csillogó habkölérét.

Gyermelckori mesék jutottak eszembe és elevenedtek meg előttem, a Balaton láttára.

Micsoda óriási különbség a jelen és mult között. Az üdülő, ahol voltam, azelőtt egy háromtagú arisztokrata család volt, most kényelmesen 40 ember volt elszállásolva, mindent biztosítottak, ami a kényelmet szolgálja, tiszta ágyak, fürdőszobák, lárszolgó, nagyszerű rádió, kellemes társaság.

Az ott üdülők egy nagy családot képeztünk, együtt szórakoztunk, együtt mentünk kirándulásra. Az ellátás olyan bőséges volt, hogy még a legnagyobb evő is jól lakott, a minősége kifogástalan, változatos étrend volt a jelzője a konyha vezetőjének.

Minden ott üdülők az arcán öröm és boldogság volt, csupa megelégedett ember, kacagó, egészséges gyermekek, boldog dolgozó szülők és fiatalok élvezik a tündéri szép Balatont és most már mi vagyunk a gazdák, mi magyar dolgozó nép és miénk az országnak minden öröme.

EGYESSY LAJOSNÉ

Akírói példát vehetnek az I. évesek

Herbich Ilona

Szakérettségis hallgatóink túlnyomó többsége igen jó munkát végez az egyetemen s rövidesen behozza azokat a hátrányokat, melyek az egyetemi tanulmányok első idejében fennállnak a középiskola elvégzése után egyetemre kerülő hallgatókkal szemben. Érzik, hogy a dolgozó nép felelősségteljes feladatát bízott rájuk, mikor egyetemre küldte őket.

A szakérettségis hallgatók közül is kiemelkedik az a lelkiismeretes és szorgalmas munka, amellyel Herbich Ilona elvtársnő, a Bölcsészettudományi Kar II. éves magyar szakos hallgatója egy esztendő alatt évfolyama legjobb hallgatóinak egyikévé küzdötte fel magát. Herbich elvtársnő a Textilkombinátról került a szakérettségis tanfolyamra s az elmúlt évben iratkozott be az egyetemre. Csendes, udvarias természetével, készséges segíteniakarsával hamarosan megnyerte társai rokonszenvét. Bár az első félévben igen komoly nehézségei voltak, félévi átlageredménye már 4.17 volt. A második félévben rohamosan fejlődött tovább s az év végén 4.71-es átlaggal a legelsőik közé került. Különösen kitűnően vizsgázott marxizmus-leninizmusból, magyar irodalomtörténetből és világirodalomból. Herbich elvtársnőt tavasszal igen nagy kitüntetés érte, pártunk a tagjelöltek sorából a párttagság egyhangú véleménye alapján taggá vette fel.

Jó munkát és sok sikert kívánunk Herbich Ilona elvtársnőnek az 1953-54. tanévben is.

Jó munkát kívánunk nekik

BARTÓK MIHÁLY

a szegedi Vegyipari Technikumban kitűnően érettségizett. A középiskolában gyengébb tanulmányait mindig szívesen segítette és aktív DISZ munkát végzett. Tévékeny munkát végzett a technikum kémiai szakkörében is. TTK vegyész szakra jelentkezett. A felvételi vizsgán kitűnően szerepelt.

BENDA ARANKA

most felvett I. éves orvoshallgató. Munkácsalából származik. Kitűnően érettségizett, a közösségi munkában a legaktívabb volt, mint osztály DISZ titkár, kiváló munkát végzett. Tanulmányait szívesen és nagy türelemmel segítette. Ideológiailag a középiskolai fokon a legfejlettebbek közé tartozott.

SZTÁLINVÁROSBAN DOLGOZTAM

Öröm tölt el, ha arra gondolok, hogy már másodízben vettem részt épülő szocialista városunk, Sztálinváros építésében.

Ötvenes tervünk hatalmas alkotásai közé tartozik Sztálinváros felépítése is. A Magyar Dolgozók Pártja az ötvenes terv beindulásakor azzal a szép és megtisztelő feladattal bízta meg a DISZ-t, hogy a fiatalok ezreit vonja be ebbe a hatalmas építkezésbe. A DISZ, a Kom. szomol példája nyomán a fiatalok ezreit hívta Sztálinvárosba, hogy az előtte álló három nagy periódus nagy feladatait — a vasmű, a kőszolós és a kőhő felépítést — minél sikeresebben oldja meg. Jelenleg a nagyokhó befejezéséért indultak a DISZ-fiatalok harcba, köztük én is.

Sokan nem is tudják elképzelni, milyen gyönyörű és hatalmas ez a város.

A vasmű beruházására államunk 4 milliárd forintot fordított s hogy milyen hatalmas ez a békemű, egy pár adattal szeretném igazolni. Évente a vasmű 300 millió kilowattóra elektromos energiát használ fel, ezzel a mennyiséggel ki lehetne világítani az ország határait úgy, hogy egymástól fél méterre 100 wattos égők égnének. Vagy a víz fogyasztása percmenként 250 m³ és ez a vízmennyiség olyan óriássá teszi a gyárat, hogy percmenként egy-egy Sajót, vagy Her. nádót tudna fölhörpíteni. Persze, ez a víz nem veszt kárba, egyrésze turbinát hajt, a másik része állami gazdaságot öntöz. A Sztálin Vasműben gyártott acélemelvények évi mennyiségéből 350 drb kétezer tonna Duna-tengerjáró hajót vagy pedig 150 ezer vasúti kocsit lehetne gyártani, amelyek Budapest és Bukarest közötti távolságot duplá-

gozóik 5 millió köbméter földet mozgatnak meg s ha mindezt kor-délyokba raknánk, végig érne az egyenlítő. Ez a pár adat csak egy azok közül az építkezések közül, tozatják azt a helyet, ahol egy pár évvel ezelőtt szántóföld volt. Nagyon sok változáson ment keresztül ez a város. Tavalyi munkahelyemre rá sem ismertem. Gyönyörű, széles utcákon egyre szapo, rodnak a világos, szép, modern lakóházak. Ebben az újjáéledő városban lüktet az élet és mi, DISZ-fiatalok, még élénkebbé és színe-sebbé tesszük a város életét. Nem-rég volt az első dekadé kiértékelése és táborunk termelési átlaga 102 százalék volt, a mi brigádunk ehhez 134 százalékos átlagteljesítménnyel járult hozzá. A munka mellett biztosítva volt számunkra a pihenési és szórakozási idő is, mo. zi, színház látogatása mellett a Sztálinvárosi Pártbizottság lehetővé tette, hogy a legjobban dolgozó brigádokat egymagos kirándulásra vigyék a Balatonra, ezenkívül táborunk lakói minden este 1 kg gyümölcsöt kaptak teljesen díjtalanul. A dolgozók és mi DISZ-fiatalok is egyre jobban érezzük pártunk és kormányunk gondoskodását anyagi és kulturális szükségleteink kielégítésében.

Szabó Teréz

Népevelő
NÉPEVELŐK ÉS PÁRTIZALMUNK SZÁMÁRA

nélkülözhetetlen az agitációs munkában